MR. A. LAKSHMINARAYANA AYYAR: I second it.

The motion that the Bill be read in the Assembly was put to vote and carried.

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: The Bill has been published with the statement of objects and reasons and I have nothing more to add.

SECRETARY: The title of the Bill shall be "The Abkari Act (Amendment) Bill."

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: Sir, in view of the fact that it is a very short Bill, I move that the Bill be taken up for consideration.

MR. A. LEKSHMINARAYANA AYYAR: I second it.

The motion that the Bill be taken up for consideration was put and carried.

Clauses 1, 2 and 3.

The question that clauses 1, 2 and 3 do form part of the Bill was put and carried.

Clauses 1 to 3 were added to the Bill.

Preamble and Title.

The question that the preamble and title do form part of the Bill was put and carried.

The preamble and title were added to the Bill.

MR K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: I move that the Bill be passed.

MR. A. LAKSHMINARAYANA AYYAR: I second it.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

THE TRAVANCORE MEDICAL PRACTITIONERS' BILL.

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: I rise to introduce the Travancore Medical Practitioners' Bill. The Bill has been printed and published in the Gazette along with the statement of objects and reasons. Sir, I may be permitted to address a few words by way of introduction with regard to this Bill. A Bill was introduced as early as 22nd May 1935 in the Assembly for the registration of practitioners following one system of medicine in the State. Then three main objections were taken to that Bill. The first and the most important objection taken by the Assembly was that in its scope it was not extensive enough to include a larger number of the Medical Practitioners in the State. The Assembly insisted that there were more Medical Practitioners of the Ayurvedic, Homeopathic and other systems of medicine and that if once the principle of control is conceded, control of these practitioners was as essential as the control of the others. The second objection raised was that a large number of practitioners who have established reputation and to whom large numbers of persons flocked will be excluded from the scope of the Bill. The third objection which followed from the second objection was that the poor people of the country will suffer when these medical practitioners who have established a reputation and who were the people to whom poor people resorted to were penalised. When the matter was placed before the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Select Committee and the Select Committee Report on the Bill again came into the Assembly, the Assembly carried a motion to the effect that the House should pass on to the next item of business, in effect vetoing the Bill.

Government have considered since then all these objections and have come to the conclusion that a Bill meeting all these objections is possible of introduction and that is the reason why this Bill is introduced at this stage I may briefly submit the essential provisions of this Bill. It includes within its scope everybody claiming to any sort of medical practice in the State, be he a quack or not for the time being.

Then the first essential clause in the Bill is with regard to the constitution of a Medical Council This Bill, Sir, will be the repository of the honour, the efficiency and the privileges of the Medical profession in the State and therefore necessarily the qualifications of people who want to enter the Medical Council have been placed at a high level indeed. It will have the right of deciding who should be registered, of publishing a pharmacopaea of medicines, of deciding on the qualifications of institutions, of conferring degrees—in fact it will have very great powers and control over the whole profession in the State. That is one main part of the Bill.

The second part of the Bill is that it calls upon everybody, be he an Allopath, Homeopath, Siddha Vaidyan or Ayurvedic Physician or Naturopath, to come and register himself within one year. Sir, this is a very great matter, allowing all people to get registered, but in deference to the almost unanimous wishes of this House it has been conceded in the hope that in course of time there will grow out of this a set of medical practitioners who will be competent both for practice and also in theory. Everybody who has a claim to be a practitioner will come in and qualifications have been put down for the registration of a practitioner now and hereafter. After one year, only such people who fulfil the necessary requirements with regard to qualifications will be registered. That is another important part of the Bill.

Sir, the third point is that penalties have been provided for practising and for doing certain acts without getting themselves registered. Penalties have been prescribed for those who fail to get themselves enlisted and very drastic steps are to be taken against people who practise without the necessary qualification and without getting themselves registered and for other purpose. These are the three portions of the Bill. Ample power is reserved in the hands of Government that abuses are not permitted to step in and interfere. Whenever it is felt that either the Council or the Registrar or any other authority under the Bill has over-stepped the limits, Government can step in. I move that the Bill be read in the Assembly.

MR. A. LAKSHMINARAYANA AYYAR: I second it.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, I wish to speak on the motion before the House. It is not a day too soon that this Bill has been introduced into this House. While congratulating Government on the wisdom and the expedition with which they have initiated this Bill, I am obliged to say that even this Bill brought forward with the benefit and experience of previous attempts remains unsatisfactory so that I think Sir, with your permission it is necessary that I should invite the attention of the House to some of its very prominent defects. I am not one who practises any system of medicine but I may say, Sir——

PRESIDENT: Most of us are subject to many systems of medicines.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Yes. Sir, we are all subject to various systems of medicines. Only you have expressed it perhaps clearer than I have done. I for my part have been always fair to the various systems of medicine. I am not a habitual invalid but I am able to testify to the bold and unassailable fact that even those who do not belong to any particular system as understood in the West or in the East can cure diseases. For example there are some people who use some specifics for Jaundice. I know many Doctors—many generations of Doctors who encouraged it and encourage it still. No one will venture to contradict me when I say that even the senior officers of the Medical Department of the Allopathic School go to the extent of advising patients to avail themselves of some particular medicines of other pharmacopias provided their efficacy is known and proved. For example, jaundice, I have seen patients cured in three days. I do not practice medicine, my practice is only to take medicines, whenever necessary. But I can vouch for these facts. There are some people who have got what are called 'Ottamoolies', I do not say that the State should give the imprint of its authority to all those people. By all means, some method should be devised to regulate the practice of medicine. But I do not wish anything to be done to prejudice the poor people in the up-country, who are not able to avail themselves of the facilities the Government may give in the well-equipped hospitals or in Ayurvedic dispensaries. In order to find a doctor, they will have to go sometimes five or ten miles away from their homes.

PRESIDENT: Can you find anybody who can test whether a medicine is a cure for jaundice or something else?

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: That is a matter to be tested. But I have seen cures effected.

PRESIDENT: If there is a Siddha going along and if he takes from his pocket and hands over a 'Bhasmom' or some such thing to a patient sometimes he may be cured not on account of the effectiveness of the 'Bhasmom', but on account of some other reason. One cannot say because that gentleman is able to put that 'Bhasmom' into effective use, he may be registered.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I fully recognise the wisdom of that observation.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I see, Sir, from the scheme that nine members of the Allopathic school, two or three from the Ayurvedic, and one each from Siddha, Dentistry, Unani Tibi and Homeopathy, constitute the Medical Council. If there is only one man in the council representing a particular system, he will, naturally develop into a kind of omnicient almighty providence and he may often condemn every medicine which he does not know, every medicine supplied by people whom he does not like. I, therefore, submit that more people may have to be added to the council. The real difficulty is that many doctors who are well paid from Government can command seats and sit tier above tier over a number of Ayurvedic Vydians, Sidda Vydians, or Homeopathics or men of other system. I am decidedly against lodging such great powers in the council. The Government will have to consider this question and we have to consider it carefully. If the council is constituted, as it is at present, of 9 Allopathics, 3 or 4 Ayurvedics and one each of various systems, an agreement may not be possible because the fundamentals of their faith are different. There are some people who claim to know every system, that system and this system, but they may know no system well; such people should not be allowed to predominate in the council. Otherwise, the result will be that the decisions of the council may not be quite satisfactory, and Government must find out the means to see that the decisions of the council are proper and from the scientific point of view unassailable. So far as this council is constituted, the only power to Government is under Sections 34 and 35. Sir, Section 34 (1) reads thus:—

> "Our Government may, after previous publication, make rules, to carry out all or any of the purposes of this Act." Section 34 (2) (h) says :—
>
> "The procedure relating to appeal to Our Government from the decisions of the Council under Section 32."

I need not take up more time, Sir, because you have understood my position, and I believe the House too. I, therefore, say that more definite rules must be provided, as to how things may be done. We should not allow appointments to be made and unmade at the will and pleasure of any council. I find in one section that certain appointments are at the 'pleasure' of the council. I object to the word 'pleasure'. Such ideas had currency only in the past when the divine right of kings was recognised.

With regard to the scheme of the Bill, I am very sorry to say that I find, Sir, that the statement of objects and reasons is a very short document.

> "There are at present in the State a large number of medical practitioners following different systems of medicine such as the Allopathy, the Ayurveda, the Unani, the Homeopathy and the Siddha. The evil that befalls the public from treatment by unskilled medical men and quacks is very grave. No satisfactory way of protecting the public at present exists Government have long felt the need for the proper control of the medical

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai.]

> practitioners in the State Representations have been made to Government that for the purpose of distinguishing the persons really qualified to practise the Allopathic system of medicine and surgery from those who are mere quacks and for the prevention of unauthorised practice of medicine and surgery, a law should be passed in Travancore for the registration of qualified practitioners and for the punishment of unauthorised practitioners "

What I wish to say is that, if the object of the Bill is to regulate systems of medicine and their practice, one should naturally expect a prominent place given to a sufficient number of representatives of all of them. Hereafter, no man shall practise medicines unless he is a registered practitioner. That is the assertion, the assertive statement, from which we should proceed.

My friend, the Legal Remembrancer stated on the floor of this House, that all people who are practising medicine can come forward within one year and have their names registered. It is not so. You find, Sir, according to Section 22 (1) :—

> "Every holder of a recognised qualification as enumerated in the schedule to this Act and every holder of titles granted or approved by our Government denoting professional eminence in the field of medicine, and any person recognised by Our Government as an Ashta Vaidyan "

I do not know whether any such title has been granted by the Government. Unless a man has been practising medicine for 10 years, he shall not have the right to come forward for registration. That seems to be the idea of the Bill. I do not suggest at all that there was any improper motive on the part of the Legal Remembrancer. It may be due to want of foresight. I am sure that that defect will be rectified very soon, as there are in this country many 'Ashta Vaidyans', who are well reputed, and whose efficiency has been proved and certified by the public more than once. Are there not other people in the State? I know more than a dozen of 'Ashta Vaidyans'; there are very famous men like 'Chavarottu Thottathil Vaidyan', 'Kannamangalathu Vaidyan' etc, whose families have been following the profession of medicine for years. While, therefore, recognising the merits of the 'Ashta Vaidyans' and of heriditary physicians, we should not exclude them from registration. If we exclude them from registration, it will be a great disservice done to the public. For that, the Government will have to insert another section here.

Another matter I wish to say is in regard to Form 1 (a). That is, if a man wants that his name should be included in the Register, and if he should get a licence, he should have to make an application in Form 1.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Sir, முதலாவது நான் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால் கவர்ண்மென்டார் தங்களது மனப்பான்மையை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது வைத்தியர்களில் ஒரு சார்டை சேர்ந்த அலோபாதிக் டாக்டர்களுக்கும், அந்த முறை வைத்தியற்குந்தான் உதவியும் ஊக்கமும் அளிக்கவேண்டுமென்றிருக்கும் மனப்பான்மையை கவர்மெண்டார் மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். 1935-ம் வருஷம் இதே bill

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

இந்த சபைக்கு வந்ததென்றும், பின்பு பல காரணங்களால் இது நிறை வேறவில்லையென்றும் ஸ்ரீமான் T. K. வேலுப்பிள்ளையவர்கள் பேசினார்கள். அந்த bill-ஐ அந்தக் காலத்தில் கொண்டுவர வேண்டிய காரணங்களைப் பற்றி இந்த நக்கல் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் படிக்கிறேன்.

'Representations have been made to Government that for the purpose of distinguishing the persons really qualified to practise the Allopathic system of medicine and surgery from those who are mere quacks and for the prevention of unauthorised practice of medicine and surgery, a law should be passed in Travancore for the registration of qualified practitioners and for the punishment of unauthorised practitioners'.

இதிலிருந்து அலோபாதிக்முறையை அதற்கு யோக்கியதை இல்லாதவர்களும், அனுபவப்படிக்காதவர்களும் கையாண்டுவருகிறார்கள். அதில்படித்தவர்களை வேறுபடுத்தி அறியமுடியாது. ஆகையால் ஒரு சட்டம் அவசியம் என்று காண்கிறது. மேலும் அலோபாதிக் முறை வைத்தியம் படிக்காதவர்களை இந்த முறையை கையாளக்கூடாது என்று தடுக்கவேண்டுமென்பதும் அதன் கருத்து. அதனாலேயே ஒரு சட்டம்வேண்டுமென்று அந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். இதிலிருந்து நான் அனுமானித்துக் கொள்வது அலோபாதி படித்தவர்களுக்கு பிராக்டீஸ் கிடையாமல் நின்று போகிறார்கள். அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதுதான். இந்த உட்கருத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். எனென்றால் சித்தவைத்திய முறையைக் கையாளுபவர்கள் கூட அலோபாதிக் மருந்துகளை சாளரமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். உதாரணமாக மலேக் காச்சலுக்கு அவர்கள் கொய்னைகொடுக்கவும், சாதாரண ஜுரத்துக்கு டயாபர்ட்டிக் மிக்சர் சரியான முறையில் கலந்து கொடுக்கவும் செய்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, கூடுதல் பழக்கம் வருகிற காலத்தில் கம்பௌண்டர்களைப்போல் வேறு மிக்சர்களையும் செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

PRESIDENT; நாம் பேசிக்கொண்டிருப்பது மருந்தைப் பற்றியல்ல, Bill-ஐப் பற்றி.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: இவைகள் பொதுவாக ஜனங்களுக்கு ரோகநிவர்த்தியையும் கொடுக்கிறது இது காரணம்பற்றி அலோபாதி டாக்டர்களுக்கு அதிகவேலை கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. இதை உத்தேசித்துத் தான் 1935-ம் வருஷம் இந்த bill கொண்டுவரப்பட்டது என்று நான் நினைக்கிறேன். தவிரவும் அந்த bill-ல் சாளரமாக பொதுஜனங்களுக்கு உபயோகப்பட்டுவரும் சித்தவைத்திய முறையைப் பற்றியோ, ஹோமியோபாதிக் முறையைப்பற்றியோ யுனானி முறையைப்பற்றியோ, ஒன்றுமே சொல்லப்படவில்லை. இம்மூன்று முறைகளிலும் தேர்ச்சிபெற்ற வைத்தியர்கள் விசேஷமாக கிராமங்களில் வைத்தியத் தொழில் செய்யவும், கிராமவாசிகளுக்கு ரோகநிவாரணம் அளிக்கவும் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கிடையில் போதிய அறிவு இல்லாதவர்கள் இந்த வைத்திய முறையைக் கையாளுவதால் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஜனங்களுக்கு அபாயங்களை நேர்ந்துவருகின்றன. அந்தமாதிரியுள்ளவைகளைத் தடுக்க வேண்டுமென்னுள்ள ஆவசியத்தைக் கண்டதினால்தான் அந்த bill சட்டசபையிலிருந்து பின்வலிக்கப்பட்டது. ஆனால் தற்போதிய நக்கல் சட்

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Sivathanu Pillai.]

டத்தில் மேற்சொன்ன காரணங்கள் பரிகரிக்கபபட்டிருக்கினறனவா என்' பதை கவனித்தால், சித்தவைத்திய முறைக்கு போதிய அளவில் கவரவம் கொடுத்ததாகக் காணப்படவில்லை. சித்தவைத்தியமென்பது ஆயுர்வெத வைத்தியத்தைவிட புராதனமானது. இது தமிழ் வைத்திய முறை. இதில் சிறந்த மருந்துகள் சகலவியாதிகளுக்கும் உண்டு. தமிழர்களுக்கி டையில் சித்தவைத்தியத்திற்கு மதிப்பு அதிகம். அப்பேர்ப்பட்ட சித்த வைத்தியத்தை இந்த bill-ல் புரக்கணித்துவிட்டதாகக் காணப்படுகிறது. ஆனல் இந்த bill-ல் அலோபாதிக் முறைக்கு முதற்ஸ்தானமும், அடுத்த படியாக ஆயுர்வேதத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. என் சித்தவைத்தியமுறையைச் சொல்லி, சொல் லாமலிருப்பதுபோல் காணப்படுகிறது. அலோபாதிக் முறையானது நாளுக்குநாள் வளர்ந்துவருகிறது. நாள்தோறும் கூடுதலாக மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. அதில் தேற்சிபெற்றவர்கள் ஏராளமாக உண்டாகிவருகிறார்கள் என்பது ஒன்றுதான். ஆயுர்வேத முறை வைத்தியத்தையும் கவர்மெண்டு அங்கிகாரம் செய்திருக்கிறார்கள். அதைக் கற்பிக்க கல்லூரி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு தனி டிபார்ட்மெண்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதையும் நான் மறந்துவிட வில்லை. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுமார் $14\frac{1}{2}$ லக்ஷம் ஜனங்கள் இந்த சமஸ் தானத்தில் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கிடையில் பெரும்பான்மையோ ருக்கும் நம்பிக்கையிருந்துவரும் சித்தவைத்தியமுறைக்கு கவரவம்கொடுத் து, அதையும் கையாடுபவருக்கு உற்சாகத்தையும் கொடுக்க கவர்மெண் டைச் சேர்ந்த கடமையல்லவா என்று கேட்கிறேன். தற்போது அலோ பாதி மருந்துகள் கிடையாததினல் ரோகிகள் அடைந்துவரும்கஷ்டத்தை கவர்மெண்டுக்கு ஞாபகமூட்டுகிறேன். சித்தவைத்தியத்திற்கும் போதிய அளவு ஒத்தாசை கவர்மெண்டிலிருந்து ஏற்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில் தற் காலத்திலாவது அந்த மருந்துகள் ஜனங்களுக்கு உதவுமல்லவா? இப் பொழுதாவது கவர்மெண்டு இதை உணரவேண்டியதல்லவா? இந்த bill-ல் சித்தவைத்தியத்தைப் பற்றி என்ன சொல்லுகிறது என்று தேடிப்பார்ப் போம். அலோபாதிக் டாக்டர்கள் ஐந்து வருடங்கள் மெடிக்கல் காளே ஜில் படித்திருக்கிறார்கள், ஏராளமாகப் பணம் செலவுசெய்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்களுக்குகவர்மெண்டு அடைக்கலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த bill கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய ரோகிகளின் ரட்சை யைக் கருதிக்கொண்டு வரப்படவில்லை. ஸ்ரீமான் T. K. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் சொல்வதுபோல் ஹோமியோபாதிக் முறை சிறந்தவைத்தியந் தான். ஹோமியோபாதிக் முறைவந்து எகதேசம் 50 வருடங்கள்தான் ஆகின்றன. ஆனல் சித்தவைத்தியமோ சங்ககாலத்துக்கு எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே இருந்ததாக பண்டையக்கால சாசனங்க ளிலிருந்து அறியலாம். அதை ஹோமியோபாதிக்கு ஒப்பாகச் சொல் வது மிகத்தப்பு என்றே நான் சொல்வேன். ஆயுர்வேதத்தைவிட மிகப் பழமையானது என்றுசொல்ல நான் துணிவேன். இப்பேர்ப்பட்ட வைத் தியமுறையை அலோபாதிக் டாக்டர்களிடம் கேட்டால் அது கொள் ளாது என்றுதான் அவர்கள் சொல்வார்கள். அந்த மனப்பான்மையை வெளிப்படையாகக் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த bill சரியல்லவென்றே நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT : Order, order. In full recognition of that circumstance, Siddha Vidyam has been recognised and in the Ayurveda College, attempts are being made to introduce tuition on those principles. And as the honourable member very well knows there is a Siddha institution in South Travancore which has been functioning for some time and in regard to which Government have been giving certain facilities.

Mr. M. SIVATHANU PILLAI: மண்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அலோபாதி டாக்டர்களை encourage பண்ண இந்த bill கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறதே யொழிய பொதுஜனங்களின் ஆரோக்கியத்தைக் காப் பாற்றுவதற்காக அல்ல. மேலும் சித்தவைத்தியம் தெரியக் கூடியவரும் கற்பிக்கக் கூடிய சித்தவைத்தியர்கள் நமது ஆயுர்வேத காலேஜில் இருக் கிறார்களா என்பது சந்தேகம். ஒவ்வொரு வைத்தியர்களும் தங்கள் தங்கள் வைத்திய முறைதான் சிறந்தது, மற்ற வைத்தியங்களெல்லாம் கொள்ளாது என்று சொல்லும் இக்காலத்தில் ஒரு ஆயுர்வேத டாக்டர் சித்தவைத் தியம் கற்பிப்பார் என்று சொல்வது சுத்தத் தப்பு. பேர்போன சித்த வைத்தியர்கள் நமது நாட்டிலிருக்கும்போது, அவர்களை நமது காலே ஜில் எடுத்து, சித்த வைத்தியமுறையை என்கரூபிக்கச் சொல்லக் கூடாது நமது நாட்டிலேயே சித்தவைத்தியர்களிருக்கும் போதும் அதற்காக கல் லூரிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கும் போதும் அவைகளை புறக் கணித்து விட்டு, இந்த bill-ல் அவைகளை குறிப்பிட்டுச் சொல்லாதிருப்பதற்கும் கார ணமென்ன? இதையெல்லாம் காணும்போது நாட்டுவைத்தியங்களுக்குக் கட்டாயமாகவொரு தனி bill ஐக் கொண்டுவரயிடமிருக்கிறது. சித்தவைத்தி யம்மிகப் புராதனமானது. டெளஸ்களிலுள்ளவர்களுக்கு சித்தவைத்தியத் தின் அவசியம் தெரியாது; ஆனால் எங்கள் நாட்டில் சித்தவைத்தியம் இல் லாத கிராமமே கிடையாது. கிராமத்திலுள்ள வீடுகளில் ஒவ்வொருவருக்கும் வைத்தியம் தெரியுமென்று சொல்லுவேன்.

PRESIDENT : பாட்டிமார் வைத்தியம்.

Mr. M. SIVATHANU PILLAI : அதிலும் உண்மையிருக்கிறது எங்களுக்குச் சித்தவைத்தியத்தில் தான் நம்பிக்கை அதிகம். சித்தவைத்தியத்தைக் கற்பிக்கவோ அல்லது ஸர்ட்டிபிக்கட் அளிக்கவோ யோக்கியதையுள்ள வர்கள் ஆயுர்வேதகாலேஜில் யார் இருக்கிறார்கள்? சித்த வைத்தி யத்திற்கு ஆதரவோ, ஊக்கமோ அளிப்பதாக ஒரு வாசகம் கூட இந்த bill-ல் காணப் படவில்லை. ஒரு பரிஷ்காரமென்றால் அது எல்லா வைத்தியமுறைகளுக்கும் ஆதரவளிக்கக் கூடியதாகயிருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த bill ஐ ப்படித்து பார்க்கும் போது சித்தவைத்தியத்திற்கு ஒரு மமப்பு ஏற்பட்டிருப்பதுபோல் காணப்படுகிறது. அப்படியானால் சித்தவைத்தியம் அழிந்துபோகும். இந்த bill னால் மற்றயெல்லா நாட்டு வைத்தியங்களும் கெட்டுப் போகும். அல்லாமலும் சித்தவைத்தியம் என் றால் கவர்மெண்டுக்கு கேவலம் என்ற ஒரு உணர்ச்சி ஏறபடுகிறது. பொது வாக தமிழர்கள் எனறாலே அவர்களுக்கு ஒரு step motherly treatment தான் கொடுக்கிறார்கள். இந்த bill ல் 13வது பக்கத்தில் காணபது என்ன வென்றால், "மேடிஸின்" 3 சித்தவைத்தியத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறது. தலைகட்டில் ஆயுர்வேதத்திற்கும் சித்தமுறைக்கும் பரீக்ஷாயோக்கியதை களை குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் ஆயுர்வேத பரீக்ஷாயோக்கியதைகளை அளிக்

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Sivathanu Pillai.]

கும் கல்லூரிகள் மட்டுமே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறதே தொழிய, சித்த முறை யோக்கியதகளை கற்பிக்கும் கல்லூரிகள் காணப்படவில்லை. மதருஸ் கவர்மெண்டிலிருந்து அளிக்கும் பரிசுகள் என்று சொல்வதில் சித்தவைத்திய முறையையும் உட்படுத்தியிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல வென்று நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். அங்குங்கூட அலோபாதிக் முறை இதைத்தாக்கி புறக்கணித்துக் கொண்டேவருகிறது, போதியஅளவில் இதற்கு உற்சாகம் கொடுப்பதில்லை; இந்த முறைமையைக் கற்பிக்கும் கல்லூரி தென்திருவிதாங்கூரில் இருக்கிறதென்று கவர்மெண்டுக்குத் தெரியும். அதற்கு அவர்கள் அங்கீகாரம் அளித்திருக்கிறார்களென்று கவர்மெண்டுக்கு ஞாபகப் படுத்திக் கொள்கிறேன். ஆயுர்வேதத்தையும், சித்தவைத்தியத்தையும் சேர்த்துச் சொல்வது முறையில்லை; அது மிகத்தப்பு.

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: May I be permitted to point out that the Schedule is one which can be changed by the Council and by the Government.

MR. M. SIVATANU PILLAI: எந்த வைத்திய முறையானாலும்சரி அவைகளுக்கு equal treatment கொடுக்கவேண்டும். அவன 5 வருஷங்கள் படித்திருக்கிறான், அவன் ஸர்ஜன் அவனுக்கு யோக்கியதையுண்டு என்று சொல்லக் கூடாது. யோக்கியதையுள்ள டாக்டர்கள் எந்த system-திலிருந்தாலும் சரி, அவர்களைகவர்மெண்டார் உற்சாகப் படுத்தவேண்டும்.

நான் பேசுவதை ஒருவரும் எழுதுவதாகக்காணப்படவில்லை. இந்தயிடத்தில்கூட தமிழுக்குயிடமில்லை. அப்படி ஒரு சருக் கெழுத்துக் காரர்யிருப்பாரானால் அவருக்கு முன்னால் என் இடமில்லை எப்படி சித்தவைத்தியத்திற்கு இந்த bill-ல் இடமில்லையோ, அது போல் நான் சித்தவைத்தியத்தைப் பற்றி பேசியதை எழுதுவதற்கும் இடமில்லை. இந்தமாதிரி தமிழர்களுக்கிடையில் தன்மதிப்புக்கு உடைவு ஏற்படுத்திக் கொண்டு சந்தர்ப்பங்கள் அதிகரித்து வருகிற காலத்தில் அவர்களுக்கிடையே ஒரு அதிர்ச்சி ஏற்படுகிறது. ஒருவனையோ சமூகத்தையோ தட்டி எழுப்பவேண்டுமானால் அவனுடையவோ, அவர்களுடையவோ தன் மதிப்பைச் சிதைத்தால் மட்டும்போதும். இந்தமாதிரி தமிழர்களுடைய வைத்தியமுறையை அல்லது அவர்களது பாஷையைப்புறக் கணிக்க அவர்களுக்கிடையில் அதிர்ச்சி ஏற்பட்டு பாகிஸ்தான் என்ற கிளர்ச்சிபோல் திராவிடஸ்தான் என்ற கிளர்ச்சி கிளம்புவது சகஜந்தான். இதை வாதமுகத்துக் காகச் சொன்னேன். நான் திராவிடஸ்தான் கொள்கையுள்ளவன் என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. அந்தக் கிளர்ச்சியை பெரியார் E. V. ராமசுவாமிக்கு விட்டுகொள்கிறேன்.

டாக்டர் திருமூர்த்தியவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த bill சித்தவைத்தியத்திற்கு யிடமில்லை யென்றால், அது மிக ஆச்சரியம். இந்தமாதிரியான bill ஐ கொண்டுவர கவர்மெண்டு இடம்கொடுக்கக் கூடாது. அதனால் எல்லாமுறை வைத்தியர்களுக்கும் ஆதரவு அளிக்கக் கூடிய ஒரு billஐ கொண்டுவரவோ, அல்லது இந்த bill ஐ திருத்தி எழுதவோ கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI (*Nominated for the Medical Bills*) : The first member to speak on this Bill told us that this Medical Practitioners' Bill ought to have been an established fact in the State of Travancore many many years ago. I am very thankful to him for giving utterance to the feeling that the Medical Practitioners' Bill regulating the qualifications of medical men is for the benefit of the public and is very necessary and essential and should have come into force many years ago and that at least now, the Government of His Highness has attempted to frame a Bill with the best of intentions. It is not the object of this Bill to benefit a particular type of practitioners only. The Bill, I wish the honourable members to understand, is more for the benefit of the public than for medical men. That being so, the honourable members, to whom are entrusted the care and welfare of the public, cannot question the necessity for the Bill. Last time when the Bill was introduced in the Assembly, it was thrown out for certain reasons, which the Legal Remembrancer gave expression to, but to which a member on the other side took exception. He said that the reasons given by the Legal Remembrancer for the Bill being thrown out, were not correct. I would answer this question presently.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : My reasons were not for the Bill being thrown out, but for introducing the Bill.

PRESIDENT : Is a post-mortem examination of the last Bill necessary ?

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI : I am not going to talk on that now. I shall only answer all the questions raised on the floor of the Assembly.

The first question asked was whether a layman, who has specialised in treatment with a particular medicine be included in the Register. I say that he would be included according to the Bill. In so far as he has practised with that one medicine, he is the custodian of certain knowledge, which he makes use of for the benefit of the public. That being so, he need not have any fear that he will not be included in the register.

Our Legal Remembrancer was laying some amount of over-stress on unqualified quacks, but this Bill does not consider any practitioner as a quack but will include all medical practitioners. All persons, who practise any system of medicine, can come under it. There is absolutely no ban for any medical practitioner. Supposing a person has been practising any system of medicine for ten years, he comes automatically into the register.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : Supposing he was practising it for nine years and 364 days.

RAO BAHADUR DR T. S. TIRUMURTI ; You may put it a day higher than that, but such of those who have not put in a sufficient number of years' practice, have the necessity of being introduced by another practitioner.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : Suppose in a family of a reputed physician there is a father and a son both practising, the father as the chief man. The father died two years ago. The son has also many year's experience but under these Rules how can he come in ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: I may assure the honourable member the son will come in. He has only to produce a certificate to say that he has been trained under his father. He can produce a certificate to that effect from some authority, on whom Government can have reliance. The Bill does not in the least say that he will be excluded. No person need feel any difficulty as a result of this Bill. Any person who produces a certificate to the effect that he has been practising a system of medicine will come into the register.

The honourable member raised also the question of the registration of Dentists. Dentists are also practising a type of surgery; they are extracting and putting in false teeth.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: What I said was that dentistry is not part of medicine.

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: This Bill is the Medical Practitioners' Bill and it can regulate any type of practitioners.

PRESIDENT: Are not separate degrees and diplomas given for Dentists?

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: Yes, Sir.

The honourable member said there is only one Homeopathic practitioner included in the Medical Council. Our difficulty was to find out whether there was in India a single homeopathic college or institution, recognised by Government. There are very many colourable imitations of degrees.

PRESIDENT: They generally come from America, is it not?

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: They do not come from America, they only get their degrees from America.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know if all we hear about homeopathy in India is nothing?

PRESIDENT: The fact is, wholesale murder is permitted in India. People are permitted to publish in newspapers their names as specialists in curing children, without knowing anything about children's ailments. They even become famous. The amount of murder that takes place by means of advertisements is one of the features of modern civilisation.

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: There is no prohibition against any qualified man coming in.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: But nobody is allowed to practise in medicine unless he is certified by the Council.

PRESIDENT: There is the case of the Bonesetter who was first refused registration by the General Medical Council. He, however, treated His Majesty the King and suddenly the Medical Council converted their opinion.

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: In some parts of the world unqualified men are not allowed to practise.

The next member said that he went through the Bill very carefully and found that there were only 3 Ayurveda practitioners in the Medical Council. I may inform him that he is wrong as there are four members. It was stated that the powers are being concentrated in the Council. There are absolutely no powers now conferred on the Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The Council has only to register medical practitioners after finding out whether they have qualifications and, if they have no qualifications whether they are certified to as having been in the practise of the medical professions. But the powers of the Council will come into operation when there are cases of infringement of medical ethics. Then this is a matter for investigation by the Council. But after all there is the Government, who will frame the Rules and Bye-laws giving the necessary powers to the Medical Council. These rules will not be made by the Council. The rules will have to be sanctioned by Government.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : Will he lay his hands on the particular Section which says so ?

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI : Every time a Bill is introduced, the Rules are not introduced along with the Bill.

Then the member said that there are Ashta Vaidyans and that there are other Vaidyans who are in no way inferior to them. T. S. T's. answer "All of them are welcome to register."

MR. K. KUNJU PANICKER : May I know the Section that says that other practitioners can come in ?

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI : There is Section 22 (iv). There are no quacks according to this Bill. There is only a distinction between qualified practitioners and unqualified practitioners. According to the Bill the whole population of Travancore can register themselves as Medical Practitioners if credentials are produced.

The next question asked is one of "heredity." I do not think the question of "heredity" ought to come into the question of the medical practice. Heredity factor has existed for a long time. But in future some sort of training is necessary, for persons cannot claim to knowledge by heredity alone. Government should find out ways and means by which they should be brought out and made to volunteer for training. There is the Medical Registration Act. The Medical Council does not empower anybody to give *licences* to practise. The Medical Council can give only a certificate to the effect that a medical practitioner is registered in a part of the registers. The council does not run any institutions and as such they do not issue certificate of proficiency in the profession. The Council is only a registering body.

Regarding the Tahsildar's certificate which the honourable member questioned, I am not competent to question the validity of a certificate issued by the Tahsildar or any other Revenue Officer of Government.

Then the honourable member said something about the tyranny of the council. The council cannot tyrannise over any set of medical practitioners, whichever system they may practise.

The honourable member says that separate registrations are necessary for medical practitioners following each of the different systems of medicine. The intention in not having favoured separate registration bills for each system is to bring about a feeling of brotherhood among all the medical practitioners so that they may feel like one and act like one.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rao Bahadur Dr. T. S. Tirumurti.]

There is no objection to Siddha Vaidyans forming for themselves an organisation and to see to it that a representative of theirs is elected to the council to represent various matters relating to Siddha system. These are matters which can be dealt with in detail later.

MR. M. SIVATANU PILLAI: Will lay men also be represented in the Council?

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: This is purely a professional body.

PRESIDENT: You want lay men also to be represented in the Council, the victim as well as the sacrificer?

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: The whole Bill is in the interest of the public. In addition to that the honourable member asked the question whether the existing recognitions which are granted to physicians will continue. There need be no such fear at all. The Bill will include all practitioners of medicine. There is no necessity to form separate categories. Present practitioners of Homeopathy or Allopathy will flourish in the same way in which they have been flourishing hitherto.

The Bill is definitely to recognise the existence of all the present medical practitioners.

MR. M. SIVATANU PILLAI: Who has been empowered to issue certificates of proficiency in the Siddha system?

RAO BAHADUR DR T. S. TIRUMURTI: There are no recognised Siddha institutions which impart instruction and issue certificates in Travancore. In Madras we have in the School for Indigenous Systems of medicine a section for the Siddha system, and a separate one for Unani system. In Hyderabad also there is a separate school for the Unani system.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know whether the honourable member is aware of the fact that there is a Siddha school of medicine at Munchira and that the Dewan of Travancore went there?

PRESIDENT: Yes, it is not a recognised school for imparting instruction for the practice of the Siddha system.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: The Dewan-President presented Diplomas to those, who came out successful.

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: In such matters the Dewan is only a lay man. It requires the certificate of a competent body which is capable of inspecting the school and of judging the competency or otherwise of the persons trained in it.

I shall not talk disparagingly of any system.

Then the honourable member complained that there were no Tamil Shorthand Reporters. I too recommend the appointment of a Tamil Shorthand Reporter so that his speech may be reported.

PRESIDENT: There is a Tamil Shorthand Reporter.

MR. N. NARAYANA KURUP: May I know whether he has any objection to allot one more seat to represent all the other systems?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: It is for the Select Committee to decide that.

MR. N. NARAYANA KURUP: But what is the member's personal opinion?

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: I have not the slightest objection.

MR. VARKALA K. MADHAVAN: May I know whether it is not possible to have separate committees for different systems of treatment?

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: Nothing is impossible.

MR. M. SIVATANU PILLAI: Am I to understand that the members have been put in at random?

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: No, it is in order to give sufficient representation to those systems in which the Government have estiblisted two departments-Allopathic and Ayurvedic.

MR. C. JABAMANY NADAR: May I know whether he has any objection to have separate Standing Committees under the Council with regard to the different kinds of systems?

RAO BAHADUR DR. T. S. TIRUMURTI: It is for the consideration of the Select Committee.

MR. E. SUBRAMONIA AIYAR (*Nominated*): Sir, I feel that I should speak a few words on the principle of the Bill. We cannot shut our eyes to facts. There are several systems of medicine which are practised in this State, Allopathic, Ayurveda, Unany, Siddha, and so on. And there are a number of practitioners both qualified and unqualified, practising in these lines. It is not my present purpose to go into detail with regard to each of these systems. There are a number of medical practitioners. The only question that arises is whether there should be legislation to regulate the conduct or otherwise of those persons who practise the profession of medicine. We are not at the question whether a person who knows an *Ottamcoli* and who does not practise in that medicine should be prevented from practising it upon himself or upon his neighbour. As I understand the Bill, only those persons who hold themselves out as medical practitioners and who practise that profession as a means of livelihood come within the category of the Act and a certain amount of regulation and supervision is contemplated by the State in the best interests of the public. That, I understand, is the principle of the Act. Whether the machinery which is proposed to be constituted under the Act will meet with the requirements, the purpose for which the Act is sought to be introduced, is a thing which does not, in my humble opinion, arise at this stage. If regulations should be had, then there should be a machinery. Whether that machinery should consist of one central organisation composed of those who practise the several systems of medicine or whether there should be separate councils or committees is a matter of detail and is one which the Select Committee, when the Bill goes there, may consider. So the question before the House is whether the principle of the Bill should be accepted or not. No doubt, though I have not very carefully, I must confess, read the Bill, even as a first impression there are matters which require closer study and closer attention. For example

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. E. Subramonia Aiyar]

there may be some persons, members of aristocratic families who are very proficient in the art of medicine, who do not want themselves to be registered and take a rank with the ordinary practitioners of medicine because tradition is so strong in this State and particularly in Malabar and Cochin. However much we may appreciate the good intentions of the State and the framers of the Bill, there are certain persons who do not like to be registered as practitioners. So far as those persons are concerned I find that the Bill has provided for them also. During the course of the address of my honourable friend Mr. Velu Pillai I brought this fact to his notice. Section 36 says "No practitioner other than a practitioner registered under this Act shall practise or hold himself out, whether directly or by implication, as practising any system of medicine, surgery or midwifery". This is the most important section of the Act. We have got the *Ashtavaidyans*. " Our Government may by notification in Our Government Gazette direct that this section shall not apply to any person or class of persons or in any specified area." So my difficulty is over. The question is whether, so far as Travancore is concerned, it is proper to compel everybody to register himself as a practitioner and subject himself to the discipline of the Medical Council if he has to practise the profession of medicines. There are Ashtavaidyans and members of aristocratic families who may not like to come under this groups. I am a man of the old type. I very seldom place myself in the hands of the doctor. Unless compelled I would not do it. We also believe in what is called *Gurathwam*. We believe that the medicines of certain Vaidyans will prove very successful and so far as Ashtavaidyans are concerned we are under the impression that there is a grace in them and their treatment. They are people who are very skilled in that profession. There is the Olassa Moose and the Vayaskara Moose. I am afraid that at least some of these Ashtavaidyans may refuse to get themselves registered. But I am glad there is a provision which enables those persons for being exempted.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I know whether there are not very efficient snake-bite physicians practising the art without any remuneration whatsoever?

MR. E. SUBRAMONIA AIYAR: I may assure my honourable friend that so far as Travancore, Malabar, and Cochin are concerned I can claim very good knowledge on this matter. I may say that the present Cochin Highness is a very reputed snake-bite physician. Certainly he is not bound by any registration or anything of that kind. There is Section 36. When it comes to the knowledge of the Government that there is a reputed snake-bite physician anywhere in Travancore certainly the Government will see that such persons are exempted from the operation of the Act. When there are such persons who do not like to be registered it is the duty of the Government and we owe a duty to ourselves to apply to Government for exempting such of those physicians from the operation of the Act. So there is no difficulty with regard to that matter. But there are other matters which

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

may require a certain amount of scrutiny. For example there is the Section 30. "Notwithstanding anything contained in any law for the time being in force—(1) the words 'legally qualified medical practitioner' or 'duly qualified medical practitioner', or any word or words importing a person recognised by law as a medical practitioner or member of the medical profession, when used in any Act or Proclamation shall be construed to mean a person registered under the provisions of this Act" I believe necessary modifications will have to be made in the Section. Note the words 'legally qualified medical practitioner'. "No certificate required by law to be given by a medical practitioner shall be valid unless it is signed by a registered practitioner approved by Our Government for the purpose." In fact by the so-called registration the apprehension of some of the honourable members of this House is that though there is no question of spite or rivalry or anything of that kind, generally when the members are registered, each man thinks himself to be an expert in his own profession and consequently if registration is given too much prominence well qualified people may not get it. Certainly you cannot make a law which will be applicable to all people. It may operate harshly in one or two individual cases. Law is not an end in itself. When the society changes, when conditions change, the law also must necessarily change. The attempt of the law or the Act is only to create a condition which in the view of the Legislature will make for the betterment of the State for which the Act is intended. So I beg to submit that I support the principle of the Bill. At the same time I am fully alive to the short comings which may be conceded to be existing in the Bill. That is quite natural. When the Bill goes to the Select Committee the wishes of the people to safeguard the interests of the various systems of treatment should be attended to. In very acute cases the Ayurvedic system of treatment works very slowly. The remedy is quick in *Chinthamani*. I say that the Allopathic system also requires some close scrutiny and attention. I am a lay man. But I have experience of a number of years in actual life. The Allopathic system deals with minerals and mineral waters. But the Ayurvedic system deals with Thannikkas and Kadukkas. We know what little harm that can do. But the effect of Ammonia is sometimes disastrous. There is immediate advantage in the Allopathic system. But only competent people can practise that. They are dangerous and may end in great disaster if handled by incompetent people.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: I support the principle of the Bill. It is gratifying to note that this measure is sufficiently comprehensive to deal with all the known systems of medicine in Travancore. But I have great objection with regard to sub-clause (2) of Clause 22 of the Bill, which deals with the registration of unqualified practitioners. The only condition proposed to be laid down according to this Bill for the registration of such persons is the production of a certificate by an officer of the Land Revenue Department not below the rank of a Tahsildar to the effect that the person has been practising

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai.]

a particular system or systems of medicine for a period of ten years. Sir, Form I appended to this Bill will show that even a statement with regard to his professional integrity or efficiency or of his character is not necessary to entitle him to the registration. My submission is that it is very dangerous to society. I am personally aware that there are dismissed warders, peons etc. who were in Government service and who are now practising the allopathic system of medicine in some parts of the State, and if this Bill is passed into law it will certainly legalise the atrocities that are being committed by such quacks. According to me, at least a test should be conducted. There is no substance in prescribing a certain number of years of practice as a qualification for registration; even if he had been practising one or two years it does not matter if he gets through the test conducted for the purpose.

PRESIDENT: The idea underlying is that for ten years he should have been practising.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: My submission is that it must be made compulsory for such persons coming under sub-clause (2) of clause 22 to undergo a test conducted either by the Medical Council or a Committee constituted by the Council so that it will be an additional safeguard. I would suggest that the select committee on this Bill should be given unfettered discretion to make the necessary changes in the light of the views expressed here.

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN (*Kunnatnad* cum *Parur*): സർ, ഇന്നു ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ബില്ലിനെക്കുറിച്ചു് എനിക്കും രണ്ടു വാക്കു പറയുവാനുണ്ടു്. മുമ്പു് ഒരവസരത്തിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു ബിൽ അന്നത്തെ അസംബ്ളിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഏതോ ചില നിയമ വശങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള കുറവുകൊണ്ടു് ഗവണ്മെൻറു തന്നെ അന്നു് അതു പിൻവലിക്കയാണു് ചെയ്തതു്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഇന്നും ഇതിൻെറ അത്യാവശ്യകത എന്താണെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും ഡാക്ടറന്മാരോ വൈദ്യന്മാരോ ആരെയെങ്കിലും ചികിത്സിച്ചതിൽ വല്ല പരാതികളും ഗവണ്മെൻറിനു കിട്ടീട്ടാണോ അപ്രകാരം ഒരു ബിൽ കൊണ്ടുവന്നതു് എന്നു തോന്നുന്നില്ല. പിന്നെ, തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള സർവ്വ ആളുകളും വൈദ്യന്മാരോ ഡാക്ടറന്മാരോ ആയേക്കുമെന്നുള്ള ശങ്കയ്ക്കും അവകാശമില്ല. എന്നാൽ വൈദ്യവും സംഗീതവും അറിയാൻ പാടില്ലാത്തവരായി ഒരൊറ്റമനുഷ്യനും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. മെഡിക്കൽ കാളേജുകളിൽ പഠിച്ചു് ഡിഗ്രികൾ സമ്പാദിച്ചവരിൽ തന്നെ ശരിയായി ചികിത്സിപ്പിക്കാൻ കൊള്ളുന്നതാത്ത ആളുകളെ എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ഡിഗ്രികൾ സമ്പാദിക്കാതെ ശരിയായി ചികിൽസിക്കുന്ന ആളുകളേയും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അറിയാം. ഗവണ്മെൻറു ഇപ്പോൾ ഇതിലേക്കായി നാമിനേറു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഡാക്ടർ തിരുമൂത്തി അവർകളും ഡാക്ടർ തമ്പുരാൻ അവർകളും രണ്ടു തരത്തിലുള്ള വൈദ്യശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിപുണന്മാരാണു്. ഞാൻ പറയുന്നതു്, കുടുംബപാരമ്പര്യമായി വൈദ്യന്മാരായിട്ടുള്ളവരുടെയും ചികിൽസയെ പരിപോഷിപ്പിക്കേണ്ടതു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള സംഗതിയാണെന്നാണു്. ഉദാഹരണമായി ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള അവർകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ചില കുടുംബങ്ങളിലുള്ള വൈദ്യന്മാരായ കാരണവന്മാർ മരിക്കുമ്പോൾ അനന്തിരവന്മാർ നല്ല ചികിൽസക്കാരായികണ്ടുവരുന്നുണ്ടു്. അപ്രകാരമുള്ളവരെ ഈ ബില്ലിൽ പറയുന്നതുപോലെ, ഫീ കൊല്ലത്തെ താമസം കൂടാതെ തന്നെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനു് അനുവദിക്കണമെന്നാണു് വ്യക്തിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. കുടുംബപാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു്, ചെറുപ്പക്കാരായാലും നല്ല വൈദ്യന്മാരെന്നു് പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ബോദ്ധ്യമുള്ളവരെക്കൂടി അംഗീകരിക്കണമെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം.

സിദ്ധവൈദ്യമെന്നും യൂനാനി വൈദ്യമെന്നും പറയുന്നതു് പ്രത്യേക വകുപ്പുകളല്ലാ. സിദ്ധവൈദ്യം, യൂനാനി, ഇതുകൾ ചരകം സുശ്രുതം, അഗസ്ത്യസംഹിത, ഇതുകളിൽനിന്നും ഉണ്ടായതാണെന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. ഇന്നത്തെ ഈ ബില്ലു കൊണ്ടു് അലോപ്പതി വൈദ്യം പഠിക്കാൻ പോയവർക്കും, അവരുടെ കുമ്പന്ധന്മാർക്കും മറ്റുമാണു് കൂടുതൽ ഗുണം ഉള്ളതു്. സാധാരണമായി നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള ഡാക്ടറന്മാർ എം. ബി. ബി. എസ്സോ മറ്റോ പാസ്സായവരല്ല, ഒരു ഡാക്ടരോടുകൂടി ഒന്നോ രണ്ടോ ആഴ്ച കമ്പൗണ്ടറായി നിന്നവരായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ ശസ്ത്രക്രിയപോലും ചെയ്തുവരുന്നതായി എനിക്കറിയാം.

ഈ ബില്ലിൽ കാണുന്ന മറ്റൊരു സംഗതി വേറെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനത്തു് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാളിനു് ഇവിടെയും ഫീസ്സു ഒടുക്കി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണു്. ഇതു മദ്രാസിലെ രജിസ്ട്രേഷൻ ആക്ടിൽ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെ ഹോമിയോപ്പതി പരിചയമുള്ള ആളെക്കൂടി ചേർത്തുവേണം ഈ കമ്മറ്റി രൂപീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നതു്. ഇന്നു് നാമിനേറു ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്കു് ഹോമിയോപ്പതി അറിയാൻ പാടില്ലെന്നല്ല, അതിനെപ്പറ്റി വിദഗ്ധന്മാരായിട്ടുള്ളവരെക്കൂടി നാമിനേറുചെയ്യണമെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം. കൂടാതെ കുടുംബപാരമ്പര്യമായി വൈദ്യന്മാരായിട്ടുള്ളവരെ ഇതിൽനിന്നും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. K. Kumaran Vaidyan.]

ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്. അലോപ്പതിയിലും, ആയുർവ്വേദത്തിലും, സിദ്ധ വൈദ്യത്തിലും, യൂനാനിയിലുംമറ്റും പരീക്ഷപാസ്സായാൽ മാത്രമേ വൈദ്യനാകയുള്ളുവെന്നു വയ്ക്കുന്നതു ശരിയല്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെന്നല്ല കേരളത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ രീതിയിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ആയുർവേദവൈദ്യസമ്പ്രദായത്തെ ഒരു നിയമംമൂലം ബന്ധിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു വലിയ ഒരു സാഹസമാണെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നതു. ശരിയായ രീതിയിൽ ചികിത്സിക്കുന്ന വൈദ്യന്മാർക്കും ചിലപ്പോൾ ഈ ബില്ലനുസരിച്ച് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് ചില വിഷമങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാതെ ചികിത്സിച്ചാൽ നിയമപ്രകാരം അതു ശിക്ഷാർഹമായിതീരും. അതു കൊണ്ടു കുടുംബപാരമ്പര്യമായി വൈദ്യന്മാരായിട്ടുള്ളവരെ ഈ നിയമത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

MR. T. C. KESAVA PILLAY (*Kalkulam cum Vilavancode*) : സർ, ഈ സഭ മുമ്പാകെ ഇതിനു മുൻപു് വളരെ വിശദീകരിച്ചു് പലരും വാദപ്രതിവാദം ചെയ്ത ഒരു വിഷയമാണിതു്. ഈ ബില്ലിൽ ചില വ്യവസ്ഥകൾകൂടി ഉൾപ്പെടുത്താത്തതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ ഈ വാദപ്രതിവാദമെല്ലാം വീണ്ടും ഉണ്ടായതു. പ്രധാനമായ വാദം പരീക്ഷായോഗ്യതയില്ലാത്ത അഷ്ടവൈദ്യന്മാർക്കുകൂടി അംഗീകാരം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള സംഗതിയെപ്പറ്റിയാണ്. അതു് ഒരിക്കലും പാടില്ലാത്തതാണ്. എന്തെന്നാൽ ഒരു സപ്പുത്തിന്റെ കുഞ്ഞു് സർപ്പമായിത്തന്നെയിരിക്കും. എന്നാൽ ഒരു വൈദ്യന്റെ കുട്ടി എപ്പോഴും ഒരു വൈദ്യനായിരിക്കുകയില്ല. മി. ഈ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരുടെ കുട്ടി ഒരു നല്ല ഡാക്ടറോ, വൈദ്യനോ ആയിരിക്കും. അല്ലാതെ എപ്പോഴും ഒരു വക്കീലായിതന്നെയിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഭായക്രമമനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസവും പിൻതുടർച്ചാവകാശവുമെല്ലാം പോയിക്കഴിഞ്ഞു. ഗവണ്മെന്റു് ഇതിലേക്കായി ഇപ്പോൾ നാമിനേറ്റുചെയ്തിരിക്കുന്ന ഡാക്ടർ തിരുമൂർത്തി അവർകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ തിരുമൂർത്തിയാണെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. ഈ യുഗപരിതഃസ്ഥിതിയിൽ വരവു മരുന്നുകളും ഉപകരണങ്ങളും കിട്ടാൻ വിഷമമുള്ളതുകൊണ്ടു് ആയുർവേദം ചിന്താമണി ഈ ശാഖകളെ വേണ്ടവിധത്തിൽ പരിപോഷിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രണ്ടാമതായി സിദ്ധവൈദ്യം, യൂനാനി, ഹോമിയോപ്പതി ഈ മൂന്ന സംപ്രദായത്തിനും അലോപ്പതിക്കുള്ള സ്ഥാനം ഈ മെഡിക്കൽ കൌൺസിലിലുണ്ട. ആയുർവേദം, സിദ്ധവൈദ്യം, യൂനാനി എന്നീ ചികിത്സാസംപ്രദായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു രോഗി അപ്പൻഡിക്സായി മരിക്കാറാകുമ്പോൾ നെയ്യൂർ ആശുപത്രിയെ ശരണം പ്രാപിച്ച് ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്യിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ അലോപ്പതി ചികിത്സയിലിരിക്കുന്ന ഒരു രോഗിക്ക് വാതരോഗം അധീകരിക്കുമ്പോൾ ആയുർവേദ വൈദ്യന്മാരുടെ സഹായം തേടി അത്യാവശ്യമായിത്തീരുന്നു. കാളറ ബാധിക്കുമ്പോൾ ഹോമിയോപ്പതി വളരെ ഉപകരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഇന്നതിന് ഇന്നതു വേണമെന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു എടുത്തിരിക്കുന്ന നയം വളരെ നല്ലതാണ്. ക്രണിസിസ്സും എന്നൊന്നുണ്ട്. ഇതിനും ഒരു സ്ഥാനം കൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എക്സ്രേ വച്ചു പരിശോധിക്കാനും മറ്റും പ്രത്യേകപരിചയമുള്ള അലോപ്പതി ഡാക്ടർക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും സാധിക്കുകയില്ല. അവർ ഉള്ളിലുള്ള എല്ലിനകത്തുള്ള വിശേഷങ്ങൾപോലും ഇതുമൂലം നോക്കി അറിയുന്നു. മറ്റു സംപ്രദായങ്ങൾകൊണ്ടു ഇതൊന്നും സാദ്ധ്യമല്ല. ഉടൽക്കുറ് എന്നൊരു വിദ്യയുണ്ട്. അതുമൂലം ഞരമ്പുകളുടേയും മറ്റും സ്ഥിതികൾ അറിയാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ സ്ഥലഭേദംകൊണ്ടും ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഞാനും കുറേക്കാലം സിദ്ധവൈദ്യത്തിനുവേണ്ടി വക്കാലത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ആ രീതി ഇന്നു നടപ്പിലിരിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഒന്നും സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് എനിക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. ഒരു പ്രേതം തന്നെ കീറിനോക്കണമെങ്കിൽ അലോപ്പതി ഡാക്ടറന്മാരുടെ അടുത്തു തന്നെ കൊണ്ടുപോകണം. അല്ലാതെ മറ്റുള്ളവരായിരുന്നാൽ ഒരു ഞരമ്പു് ഇന്നസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു് കീറിനോക്കുമ്പോൾ അവിടെ ഞരമ്പിനു പകരം എല്ലായിരിക്കും കാണുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ പറയുന്നതു് ഈ ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറാണ്ടിൽ അലോപ്പതി ഡാക്ടന്മാരാണ് നല്ലതു് എന്നാണ്. അതിനാൽ ഈ ബില്ലിൽ വിവരിക്കുന്നതുപോലെ, മദ്രാസിലെ എൽ. ഐ. എം. പരീക്ഷാപോലെ തിരുവിതാംകൂറിലും അലോപ്പതി, ആയുർവേദം, സിദ്ധവൈദ്യം, യൂനാനി, ഹോമിയോപ്പതി എന്നീ ശാഖകളെല്ലാം കൂട്ടിച്ചേർത്തു പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സ്കൂൾ തുറക്കുകയും, അതിൽ പാസാകുന്നവർക്കുമാത്രം അംഗീകാരം നൽകുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: I think there had been sufficient discussion of the Bill. But before putting this matter to vote, I may say just a few words. As has already been explained by Dr. Thirumurti, this Bill does not proceed on the basis of any exclusiveness or of any assumption of inherent superiority of one system of medicine over another. But it is no use disguising certain basic facts. For some years on account of our contact with the Western civilisation or otherwise, the Allopathic system has received considerable attention in the State; large sums of money have been spent by Government in founding Allopathic Hosptals; several doctors have come into existence; this Government gives scholarships to various persons to study medicine and that system of medicine has ramified itself into many departments. The late War and the present War have produced revolutionary changes in the system of treatment, in the drugs, in the matter of therapy and so forth. That Allopathy does have a very big share in the medical activities and in the amount devoted to medical organisations cannot but be admitted and unless we are willing to jettison that, we cannot ignore Allopathy. Similarly it must be bornein mind that in Kerala and especially in Travancore the Ayurvedic or the Ashtangahridaya system of medicine has been in the enjoyment of special recognition from the Royal Family downwards to the humblest peasant so that instinctively a person resorts to the Ayurvedic or Ashtangahridaya doctor and therefore there is no use of ignoring that system. So far as the South of the State is concerned and in the southern parts of the Presidency there is the Siddha System (which is also called Chintamani system) to which not much encouragement has till recently been given but the Government are endeavouring to recognise that system also. Now, there are other systems, Homeopathy, Naturopathy, Hydro-Therapy and fast cures, mantra cures and cures like that. It may be that they are legitimate systems or they are not. I am not defaming anything. It may be that by sending about 20 rupees to America, you get a beautifully decorated parchment calling you a doctor of such and such a science and you also get, I believe, at rates varying from Rs. 7 to Rs. 40 beautifully turned out chests of medicine with very elaborate instructions by which people may experiment on their neighbours if they choose. All that you want is a certain commonsense and a certain expenditure of money. This Bill does not penalise even such a system. All that this Bill is concerned with is to point out that every system which has a claim to exist can vindicate that right in some definite manner. Let there be somebody else to say that a man is qualified. That is, apart from one's own claim that he is qualified, there must be in the Universe somebody to say that he is qualified. When once that is done, it depends upon whether he is able to cure. That is a different matter. A most skilled doctor is not able to cure a disease. Later a quack cures the same case. Whether the cure has been effected by the one system or by the other, it is not possible for us to say. Whether *he* cures or whether it is the *drug* that cures, one cannot say. But the point is that the medicine is experimental. All that we are concerned in this Bill is to have some system, rule or regulation defining those who are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

entitled to practise and those who are not. There are some people who are not entitled to practise. I know of a gentleman who was not more than a cook in a very eminent physician's house. As soon as that physician died he caught hold of the medicines and is now a reputed physician. There are people willing to be experimented upon by him. The object of this Bill is to bring into existence gradually some system or rule or regulation by which those who are qualified to deal with other persons' bodies are differentiated from those who are not qualified. This Bill, so far as I can see has been framed not with a view to penalise any system but to regulate all systems in so far as such systems deserve the name of a system. That is the object of the Bill before the House. Any matters of detail may be dealt with by the Select Committee.

The motion that the Bill be read in the Assembly was put to vote and carried.

SECRETARY: The title of the Bill shall be "The Travancore Medical Practitioners' Bill."

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: I move that the Bill be referred to a Select Committee consisting of

Messrs. S. Chattanatha Karayalar
A. K. Kumaran Vaidyan
S. Govinda Pillai
M. Sivathanu Pillai
P. C. Adichan
K. Kunju Panikker
P. V. Mathai Chemparathy
R. Narayanan Namboodiri
M. Bhaskaran Nair
P. S. Mahomed
E. Subramonia Iyer
T. P. Velayudhan Pillai
N. Narayana Kurup
N. R. Krishnan
K. P. Koohukora Tharakan
Rao Bahadur Dr. T. S. Tirumurti
Dr. L. A. Ravi Varma.
K. G. Kunjukrishna Pillai

The motion was assented to by the House and the Bill was referred to the Select Committee.

THE TRAVANCORE NURSES, MIDWIVES AND DHAIS BILL.

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: Sir, I rise to introduce the Nurses, Midwives and Dhais Bill. This Bill has been published with the statement of objects and reasons, in the Gazette. I move that the Bill be read in the Assembly.

MR. A. LAKSHMINARAYANA AYYAR: I second it.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know who is a Dhai.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly